▪ Duminică 7 Septembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

▪ Joi 11 Septembrie

18-19 Rugaciune cu fratii

▪ Vineri 12 Septembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

VREMEA SCRIPTURII!

07 Septembrie	2 Samuel 1	1 Corinteni 12	Ezechiel 10	Ioan 11
08 Septembrie	2 Samuel 2	1 Corinteni 13	Ezechiel 11	Ioan 12
09 Septembrie	2 Samuel 3	1 Corinteni 14	Ezechiel 12	Ioan 13
10 Septembrie	2 Samuel 4-5	1 Corinteni 15	Ezechiel 13	Ioan 14
11 Septembrie	2 Samuel 6	1 Corinteni 16	Ezechiel 14	Ioan 15
12 Septembrie	2 Samuel 7	2 Corinteni 1	Ezechiel 15	Ioan 16
13 Septembrie	2 Samuel 8-9	2 Corinteni 2	Ezechiel 16	Ioan 17

ANUNȚURI

- Sâmbătă, 13 septembrie 2014, începând cu ora 13:30, în biserica noastră va avea loc serviciul divin de căsătorie al fratelui Samuel Boboc cu sora Adelina Andrițoi. Ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvinteze legământul pe care îl vor încheia și viața lor de familie!

Acțiunea Ghiozdanul

Ca și biserică am vrea să ne alăturăm și în anul acesta acțiunii inițiate de surorile din Comunitatea Baptistă Timiș, care constă în colecționarea de rechizite și alte obiecte necesare pentru începutul noului an școlar. Scopul acțiunii este acela de a da o mână de ajutor familiilor nevoiașe aflate în bisiericile mai mici din județ (și nu numai). Astfel, se dorește pregătirea unui ghiozdan (nou sau vechi, dar care să mai poată fi folosit) cu câteva din rechizitele de bază pentru începutul de an școlar: diferite caiete (matematica, dictando, biologie, georafie, muzica), penar, ustensile de scris.
Dumnezeu să binecuvinteze dorința fiecăruia de a se implica în această formă de slujire! Persoane de contact: sora Aurica Voichescu și sora Cerasela Vrăjitor.

Cocîrțeu Simona – 07.09
Sâmțion Lena – 07.09
Stan Nicolae – 07.09
Roșca Gavrila – 08.09
Cazan Andrei – 09.09
Drăgan Victoria – 09.09
Parau Valentin – 09.09
Bulz Ramona - 10.09
Găvăgina Maria – 10.09
Sfera Milan – 10.09
Togerescu Dumitru – 10.09
Turcin Elisabeta – 10.09
Igna Ramona – 11.09
Velici Cosmin – 11.09
Drăghia Claudiu – 13.09
Hergane Floarea – 13.09
Huluban Maria – 13.09
Judea Cornel – 13.09

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas **20** de săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Cele trei timpuri ale credinței

7 Septembrie

NR. *176*

"Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu, îți va da Dumnezeu" (Ioan 11:22). Când fratele lor Lazăr a murit, Maria și Marta au trimis după Isus. Să observăm cum funcționează cele trei timpuri ale credinței în această relatare.

Primul, timpul trecut. Cu inima frântă, Marta i-a spus Domnului Isus: "Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!" (Ioan 11:21). Aceasta se numește credința de tipul "ce bine ar fi fost dacă". Noi spunem lucruri precum: "Ce bine ar fi fost dacă aș fi trăit pe vremea Domnului Isus" sau "Ce bine ar fi dacă o persoană anume s-ar ruga pentru mine". Credința de tipul "ce bine ar fi fost dacă" are în plan o înmormântare, nu o înviere.

Al doilea, timpul viitor. Când Domnul isus i-a spus Martei că Lazăr va învia, ea a răspuns: "Știu ... că va învia la înviere, în ziua de apoi" (Ioan 11:24). Aceasta se numește credință de tipul "într-o bună zi". Oamenii care au o astfel de credință cântă "ce dulce va fi clipa". La ei, totul aparține viitorului. Dar tu trebuie să-ți cunoști drepturile, privilegiile și autoritatea pe care o ai în calitate de credincios în Hristos – chiar acum. Când faci astfel, perspectiva va începe să ți se schimbe.

În ultimul rând, timpul prezent. Marta a spus: "Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu, îți va da Dumnezeu" (Ioan 11:22). Aceasta este credința de tipul "și acum". În ciuda tuturor lucrurilor prin care ai trecut, Dumnezeu are puterea să te ridice din nou. Poate ai divorțat; poate ți-ai pierdut locul de muncă, casa sau sănătatea; poate te lupți cu obiceiuri care persistă cu încăpățânare; poate trăiești cu sentimentul eșecului. Nu contează. „Și acum", prin harul și prin puterea lui Dumnezeu, poți scăpa din această experiență și poți trăi din nou. Îți poți împlini speranțele și visele. Tot ce trebuie să faci este să te rogi și să-L inviți pe Domnul Isus să fie cu tine în acea situație.

www.misiune.ro

CREDINȚA DE A RĂMÂNE ÎN LUPTĂ!

Paul Burdeț

Îmi imaginez că primul gând care a fugit prin mintea tânărului David, a fost: „sunt prea mic pentru această sarcină!" Și a fost! În comparație cu Goliat, a fost!

Mi-l imaginez pe David fiind umplut de frică pregătindu-se pentru lupta cu gigantul, și dacă îmi închid ochii pentru un moment, aproape că pot auzi acele sunete ... armata de oameni maturi tremurând, inima din pieptul lui David bătând atât de tare și râsul unui om care privea în jos spre adversarul său, mic și nevrednic.

Vă puteți imagina combinația acestor sunete? Ce înfricoșător trebuia să fi fost David în acel moment! Ca și mine, cred că nici unul nu ne putem imagina având puterea necesară pentru a sta în sandalele lui David! ... Dar David a fost un caz atât de special, nu-i așa?

NU! Răspunsul e nu! David a fost doar un copil mic. El a venit echipat cu nimic mai mult decât o jucărie atât de comună, asemenea unei jucării comună copiilor din ziua de azi, și probabil mulți dintre noi ne amintim având una odată! Nu a fost nimic atât de extraordinar despre David ... cel puțin, nimic din ceea ce am putea vedea. Dar, ceea ce l-a făcut pe David atât de special a fost prezența lui Dumnezeu! Ceea ce l-a făcut pe David atât de capabil de a pune jos soldatul, nu a fost puterea lui! A fost doar un pur și simplu un cuvânt venit de sus!

„Căci nu voi veți lupta", și Dumnezeu! (2 Cronici 20:15), e ceea ce i-a dat curajul lui David de a face ce Dumnezeu i-a cerut. Dacă David ar fi stat în fața uriașului fără nimic de partea lui, decât o piatră, nu cred că ar fi putut să o facă. Nu cred că ar fi putut continua.

Adeseori vin momente în viața fiecăruia când suntem puși să alegem, să fugim sau să rămânem! Ni se dă posibilitatea de a sta în mijlocul a ceva mult mai mare decât noi, așteptând cu răbdare harul lui Dumnezeu!

Când vin probleme în viață, le scoatem afară pentru a vedea gigantul căzând? Ne punem speranța în Dumnezeul lui David, care ne asigură că chiar prin săgeți sau tunuri de incedii, bătălia nu este a noastră?

Când vine vorba de războaiele cu care ne confruntăm, oricine poate fugi. Chiar nu este nevoie de curaj pentru a fugi. Este mult mai puțin dureros de a întoarce spatele și fugi, lăsând gigantul să râdâ.

E nevoie de o inimă atât de curajoasă de a rămâne pentru a lupta, lupta cea bună, un curaj pe care poate nu chiar îl avem. Dar dacă ascultăm cu atenție la Tatăl nostru, vom găsi un izvor de putere, din care vom putea bea oricând vom aveam nevoie! Vom descoperi un curaj care este liber de luat toturor care îndrăznesc să spună: „nu pot face asta de unul singur"!

„De aceea și Eu vă spun: cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide!" (Luca 11:9).

Dumnezeu ne invită astăzi să ne alăturăm luptei cea bună, nu asigurându-ne că războiul va fi ușor, dar ne promite că dacă ne vom ascunde sub aripa Lui, El va lupta pentru noi, împărtășind victoria. În luptă vom vedea o mulțime de lucruri deprimate. Vom fi tentați de atâtea ori să spunem: „mă dau bătut!" ... și dacă curajul va începe să fugă de la noi și o va face, El doar ne cere să ne amintim un lucru: El nu ne cere curajul de a lupta ... El pur și simplu ne cere „credința de a rămâne în luptă!"

Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc. (Iacov 1:12)

A RĂMAS STATORNIC

Petru Popovici

Dr. Samuel Moffet a fost un mare misionar al Coreei. T. S. Soltau ne spune că, după ce a vizitat puțin ținuturile, Dr. Moffet a decis să se așeze în Pyongyang. Acel oraș era un fel de Sodoma al Coreei. Stricăciunea, idolatria și încăpățânarea oamenilor era mare. După scurtă vreme, o mulțime întărâtată a venit, l-a împroșcat cu pietre și l-a scos din localitatea lor. Dar, el s-a reântors și a lucrat, cu multă răbdare și credincioșie, iar Dumnezeu a binecuvântat munca sa.

La cea de a 15-a aniversare a sa, ca misionar în Coreea, peste 30.000 de credincioși s-au adunat să mulțumească Domnului pentru el. Cu acea ocazie, unul care a luat parte la împroșcarea cu pietre a Dr. Moffet, acum unul din bătrânii bisericii, a zis: "Noi avem aici o plantă ce crește sălbatic și pe care când o zdrobești, dă o mireasmă excelentă. Dr. Moffet e ca acea plantă. Eu am fost în acea mulțime care l-a scos din localitate. Această mână - zise el ridicându-și mâna în sus - e una din cele ce l-au lovit cu pietre ... Dar mireasma n-a fost din lumea aceasta ci cu totul diferită de tot ce-am știut noi. Ea ne-a atras la Isus Cristos, prin care și noi am primit mântuirea și ne bucurăm azi".

*****

Deșertăciuni...

Deșertăciuni, deșertăciuni sunt toate,
Pe-acest pământ îmbătrânit și rău...
Eu cred că Solomon avea dreptate:
Deșertăciuni, deșertăciuni sunt toate,
Când n-au la temelia lor pe Dumnezeu.

Da, toate sunt numai deșertăciune
Și goană după vânt, cu gust amar...
Oricât de nobile, oricât de bune,
Da, toate sunt numai deșertăciune,
Când le așezi pe-al cerului cântar.

Cândva te cățărai spre culmea vieții,
Erai plin de elan și fericit...
Cu capul plin de roua dimineții,
Cândva te cățărai spre culmea vieții,
Acum cobori și totul e sfârșit...

Și nu vezi decât capătul de drum,
Și, stinse, visele copilăriei...
Ți-s ochii, parcă-nvăluiți de fum,
Și nu vezi decât capătul de drum,
De nu ai perspectiva veșniciei.

De nu-i nici o speranță mai departe,
Ce mai contează că ești bun sau rău?
Eu cred că Solomon avea dreptate:
Deșertăciuni, deșertăciuni sunt toate
De nu trăiește-n tine Dumnezeu!

de Benone Burtescu